

Milí Blažkovi,

píšeme, sotva jste odjeli, abychom Vám znovu poděkovali za ten skvělý nápad darovat nám dětské kolo po Vašem Davídkovi.

Honzík se hned ráno rozhodl, že se stane ciklistou, a kdo to jako učitel jízdy odnesl, byl náš děda. Musel s ním bjehat po návsi od hospody U Pípy, kterou znáte, až k lípě a zpět. Po několika ryskantních jízdách už samozřejmě nemohl popadnout dech a sýpal, ať kluk zabrzdí a sleze. Honzík však nechal dědu daleko za sebou a k údivu všech Jihočechů, kteří tu obraceli seno, šlapal dál.

Národní muzeum

Kolika lidem, kteří z rampy Národního muzea shlížejí na schon lidí a aut pod sebou, se asi vybaví přání jeho zakladatelů, aby se pro muzejní sbírky našlo místo tiché a klidné, ze všech stran snadno přístupné?

Brzy poté, co zahájíte prohlídku jednotlivých sálů, přesvědčíte se o tom, že shlédnout při jedné návštěvě úplně všechno lze jenom ztěží. Děti se jako vždycky nejvíc těšily na slavnou velrybí kostru. Rodiče zase lákali archeologické nálezy kostěnných nástrojů starých kultur.
